

magtpaaliggende at faae begyndt jo før jo hellere. Men denne yderligere Udvikling vil først kunne illeedes bestemte Forslag, naar Hær og Flaade ere ordnede saaledes, at man for en længere Arrække veed, hvilke Kræfter man med Berettigelse vil kunne gjøre Regning paa.

3 de Bemærkninger, som ledsagede det forelagte Lovforslag om Søværnets Ordning, har Marineministeren fremsat den Plan for Flaadens Udvikling i Retning af Nybygninger, som han efter Omstændighederne har anset for tilfredsstillende for de første 10 Aar. Allerede nu at lægge en Plan for Nybygninger for et endnu længere Tidsrum maa derimod anses som aldeles illusorisk, naar man ser hen til de Forandringer, som Søkrigsmateriellet fremdeles kan være underkastet. Jeg skal specielt fremhæve Bemærkningerne til § 2 i Lovudkastet om Søværnets Ordning, hvor Marineministeren bebuder en Begjæring om de saakaldte Whitehead'ske Torpedoer, hvilken Begjæring han imidlertid havde ønsket at kunne udsætte til Efteraaret; men senere Omstændigheder, der selvfølgelig i sin Tid ville blive Rigsdagen meddelte, have imidlertid forarsaget, at det vanskeligt vil kunne undgaa allerede at begjære den hertil for det første Finantsaar nødvendige Sum ved Ændringsforslag til Finantslovens 3die Behandling.

Hvad endelig Sagens finansielle Side angaar, da er det ærede Udvalg gaaet ud fra, at Statskassen kun ved Stabelsen af nye Indtægtskilder vil være istand til, naar ikke andre berettigede Formaal skulle tilfidefættes, at bære Udgifterne til Befæstningsanlæg o. desl., hvis Nødvendighed iøvrigt anerkjendes, og hvis Nødvendigheden af dette Udgangspunkt var givet, maa jeg være enig i, at forsøge Indtægter neppe vilde kunne tilvejebringes uden ved Paalæget af en Stat som den af Udvalget nævnte. Det kan imidlertid ikke indrømmes, at de aarlige Budgetter ikke uden nye Skattepaalæg skulde kunne bære den ved hine Lovforslag foranledigede Merudgift, der vel ikke er ringe efter dens samlede Sum, men dog vil falde mindre tungt, da den fordeler sig jævnt over en længere Arrække, i Løbet af hvilken Statens aarlige Udgifter ville blive væsentlig reducerede ved Bortfald af kontraktmæssige Præstationer uden tilsvarende Afgang i Indtægten. Med det af Regjeringen forelagte Finantslovsforslag for næste Finantsaar som Udgangspunkt ville Statskassens almindelige Indtægter i de af Lovforslagene berørte Finantsaar, tage under Et, uden nogen beregnet Forhøielse af de Indtægtskilder, som dog efter al Sandsynlighed ville stige, kunne dække de Udgifter, som med Finantslovsforslaget og foreliggende Lovforslag for Die maa antages forestaaende i de samme Finantsaar, og overfor den Nedgang i Indtægten,

som vil kunne foranlediges ved Reduktioner i Soldtarifen, maa det specielt fremhæves, at det neppe vil være nødvendigt at holde Udgifterne til Kommunikationens Fremme paa det høje Punkt, som ogsaa Finantslovsforslaget for 1875—76 holder dem, samt at Indtægterne af Statens Jernbaner dog vel maa antages at ville blive stadigt vøgende, saaledes at det direkte Udbytte af dem vil komme til at staa i et passende Forhold til den betydelige i dem nedlagte Kapital.

Forsaaavidt det derimod maatte findes rigtigt at nedfætte andre Afgifter eller udrede andre Udgifter, uden at herfor fandtes Dækning paa det almindelige Budget, og en Forhøielse af Brændevinsbrændingsafgiften ikke maatte findes tiltraadelig eller tilstrækkelig, vil den forsøgte Indtægt neppe kunne skaffes uden ved en ny Beskatning, til hvilken man da som tidligere paa forskjellige Maader maa søge Tilflugt. Det Samme vilde være Tilfældet, om Rigsdagen maatte ønske Tiden for Anlægene fremskudt yderligere end af Regjeringen foreslaaet, eller der maatte blive vedtaget andre og større Befæstningsanlæg end de foreliggende; men som Forholdene nu maa opfattes, kan en saadan Nødvendighed ikke skjønnes at foreligge, og Regjeringen maa saaledes beklage ikke nu at kunne imøbetomme Hverudvalget med Forelæggelsen af et Forslag til en Lov om Indførelsen af en Stat paa Formue og Indtægt."

Flerallet kan dog i de af Conseilspræsidenten ansøgte Betragtninger ikke finde tilstrækkelig Grund til at fravige det Standpunkt, som det ovenfor har søgt at forklare, og det foreslaar derfor hermed overensstemmende Ændringsforslag til 2den Behandling af Lovforslaget om en overordentlig Bevilling til Befæstninger, medens Indholdet af det andet Lovforslag deri vil være optaget.

Udvalgets Mindretal kunde i og for sig ikke have Noget imod Sammenlægningen af de 2 forelagte Lovforslag angaaende Befæstningsanlæg til eet Lovforslag, saaledes som af Flerallet foreslaaet. Da det imidlertid anser dette Spørgsmaal som et rent overordnet, finder det ingen Anledning til at tilraade en saadan Sammenlægning. — Derimod maa Mindretallet bestemt fraraade Thinget at gaa den ved Flerallets Ændringsforslag iøvrigt betegnede Vej.

Det har allerede fra Begyndelsen af Forhandlingerne paatrængt sig Mindretallet, at man kun gjennem en Plan for vort hele Forsvar og et dertil knyttet Befæstningsystem vil kunne komme til klar Erkjendelse af, hvilke Krav der med dette Formaal for Die kunde ventes at blive stillede til Landets Finanser, og hvilke ekstraordinære, finansielle Foranstaltninger man som Følge heraf muligens maatte finde rigtige og for-